

Моят град

Град , полегнал до водите на Искър,
на хора с открити и ведри лица,
тук още в римско време е писано,
и е стъпвала тракийска мома.

Изправен в железопътните линии,
гордо възелът им с надежда тупти,
изток-запад пътуват усмихнати,
най-смелите човешки мечти.

Земя българска в слънце окъпана,
земя свидна на моите деди,
в една сълза благородно изтъкана,
се оглеждат добрите ни дни.

Надежда Нинова